

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-68/11

**Comisia Europeană
împotriva
Republicii Italiene**

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/30/CE — Controlul poluării — Valori-limită aplicabile concentrațiilor de PM10 în aerul înconjurător”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 decembrie 2012

1. *Acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor — Cerere de sesizare a instanței — Prezentarea obiecțiilor și a motivelor — Cerințe de formă — Formulare neechivocă — Condiție de admisibilitate de ordine publică*

[art. 258 TFUE; Regulamentul de procedură al Curții, art. 38 alin. (1) lit. (c)]

2. *Mediu — Poluare atmosferică — Directiva 1999/30 — Obligație de a adopta măsurile necesare pentru a asigura nedepășirea valorilor-limită aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ — Depășirea valorilor-limită zilnice — Neîndeplinirea obligațiilor*

[Directiva 1999/30, art. 5 alin.(1)]

3. *Acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor — Caracter obiectiv — Originea neîndeplinirii obligațiilor — Irelevantă*

(art. 258 TFUE)

4. *State membre — Obligații — Neîndeplinirea obligațiilor — Justificare — Forță majoră — Condiții*

(art. 258 TFUE)

1. Curtea poate analiza din oficiu dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 258 TFUE pentru introducerea unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

În această privință, după cum rezultă în special din articolul 38 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții, orice cerere de sesizare a instanței trebuie să cuprindă obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor și această mențiune trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Curții să își exercite controlul. Din cele arătate reiese că elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază o acțiune trebuie să rezulte în mod coerent și comprehensibil din chiar textul cererii, iar concluziile acesteia din urmă trebuie să fie formulate într-un mod neechivoc, astfel încât Curtea să nu se pronunțe *ultra petita* sau să nu omită să se pronunțe asupra unei obiecții.

În ceea ce privește o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, prin lipsa menționării unui element indispensabil din conținutul cererii de sesizare a instanței, precum, eventual, perioada în decursul căreia statul membru ar fi încălcat, potrivit susținerilor Comisiei, dreptul Uniunii, nu sunt îndeplinite cerințele de coerență, de claritate și de precizie. Într-o astfel de situație, Comisia nu se poate limita să susțină că este vorba de o neîndeplinire actuală a obligațiilor și că hotărârea Curții trebuie să privească prezentul, iar nu trecutul, fără a preciza totuși perioada vizată.

(a se vedea punctele 49-54)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 55 și 67)

3. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 62 și 63)

4. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 64)